

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2006
V. volební období

XXXX

Poslanecký (ev. vládní) návrh

na vydání

zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti šíření informací územní samosprávou

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Změna tiskového zákona

Čl. I

Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon) ve znění zákonů č. 302/2000 Sb. a č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci písmene f) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které včetně poznámky pod čarou zní:

„g) periodickým tiskem veřejné služby periodický tisk vydávaný, jednotkou územní samosprávy nebo orgánem veřejné správy nebo periodický tisk, na jehož tvorbu obsahu, vydání či veřejné šíření byly použity veřejné prostředky¹⁾.“

1) § 2 písm. g) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole) ve znění pozdějších předpisů.

2. V § 7 odst. 2 se na konci písmene e) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) označení, že jde o periodický tisk veřejné služby, splňuje-li podmínky dle § 3 písm. g).“

3. Za § 16 se vkládá nová § 16a, který zní:

„ § 16a
Zvláštní obsahové povinnosti periodického tisku veřejné služby

Tvůrci obsahu periodického tisku veřejné služby povinni poskytovat objektivní a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů.“

4. V § 17 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„Ministerstvo uloží tvůrci obsahu za porušení povinnosti v § 16a pokutu až do výše 200 000 Kč.“

Dosavadní odstavce 3 až 10 se označují jako odstavce 4 až 11.

(VARIANTA)

5. *V § 17 odst. 4 se za první větu doplňuje věta druhá, která zní:*

„V případě periodických tiskovin veřejného zájmu pokuty ukládá, vybírá a vymáhá ministerstvo.“

(VARIANTA)

6. *V § 17 odst. 7 se na konci věty tečka nahrazuje čárkou a doplňuje text, který zní:*

„Pokuty uložené podle tohoto zákona ministerstvem jsou příjmem státního rozpočtu.“

Čl. II

Vydavatelé periodického tisku veřejné služby jsou povinni doplnit oznámení podle § 7 odst. 2 zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů, o označení, že jde o periodický tisk veřejné služby nejpozději do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ Změna zákona o obcích

Čl. III

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
ve znění zákonů č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č. 313/2002 Sb., č.
311/2002 Sb., č. 59/2003 Sb., č. 22/2004 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 421/2004
Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb., č. 413/2005 Sb., č. 61/2006 Sb., č. 234/2006 Sb. a č.
245/2006 Sb., se mění takto:

V § 35a se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Šířit informace pomocí obcí vydávaných, obcí financovaných nebo obcí podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivit a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v místním politickém a společenském životě.“

ČÁST TŘETÍ **Změna zákona o krajích**

Čl. IV

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)
ve znění zákonů č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č. 231/2002 Sb., nález
Ústavního soudu č. 404/2002 Sb., zákonů č. 229/2003 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004 Sb.,
č. 421/2004 Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb., č. 413/2005 Sb. a č. 234/2006 Sb., se mění
takto:

1. V § 14 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Šířit informace pomocí krajem vydávaných, krajem financovaných nebo krajem podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivit a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě kraje.“

ČÁST ČTVRTÁ **Změna zákona o hlavním městě Praze**

Čl. V

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze
ve znění zákonů č. 145/2001 Sb., č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č.
311/2002 Sb., č. 312/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 22/2004 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004

Sb., č. 387/2004 Sb., č. 421/2004 Sb., č. 499/2004 Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb. a č. 234/2006 Sb., se mění takto:

V § 2 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Šířit informace pomocí hlavním městem Prahou či městskou částí vydávaných, financovaných či podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivitu a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v místním politickém a společenském životě.“

ČÁST PÁTÁ Účinnost

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po měsíci vyhlášení tohoto zákona.

I. Důvodová zpráva

Obecná část:

Současně vydávaná tištěná periodika vydávaná samosprávami na úrovni krajů, měst i obcí nesplňují základní principy, které na tento druh výkonu veřejné správy v oblasti samostatné působnosti dopadají z platných právních předpisů, zejména Ústavy, Listiny a zákona o obcích, o krajích a o hl. městě Praze. Občan se především vůbec nedozví, jaké jsou návrhy a názory opozice, což je na celostátní úrovni nemyslitelné. Tím je při použití veřejných prostředků vážně narušen princip svobodné soutěže politických stran. Chybí informace a polemika o připravovaných rozhodnutích, názorová pluralita. Radniční periodika jsou v ČR až na výjimky výrazně neobjektivní a jsou zneužívána k jednostrannému informování obyvatelstva ve prospěch místní aktuálně vládnoucí politické síly. Radniční periodika obvykle neobsahují názory odlišné od názorů vedení radnice. Nepohodlné příspěvky čtenářů jsou odmítány. Na některé politiky je vydáno tiché embargo a názory opozice nejsou zpravidla vůbec publikovány. Dochází tak k manipulaci s veřejným míněním, a to za vynaložení veřejných prostředků v rozsahu, mnohonásobně převyšujícím obvyklé výdaje politických stran na volební kampaně (odhad prostředků na vydávání radničních a krajských periodik je okolo 400 milionů Kč ročně). Tiskoviny jsou zahlcovány nekonfliktními tématy (sportovní a kulturní aktivity zpravidla s oficiální podporou vedení obce či kraje) na úkor důležitých témat (např. rozpočet, změny územního plánu, koncepční změny ve zdravotnictví, dopravě, školství apod.) i v okamžiku, kdy o ně na jednání zastupitelstva

probíhá ostrý střet s opozicí. Občané se to však vůbec nedovědí. Jsou zveřejňována jen přijatá rozhodnutí orgánů samosprávy bez odkazu na kontext, což narušuje samotnou povahu zprávy, která bez uvedení toho, jak se k výsledku došlo, ztrácí pravdivost. Nepolemické prezentování „dosažených úspěchů“ nezřídka připomíná propagandu z 50. let minulého století. Zpravidla zcela chybí prezentace budoucích záměrů.

Odpovědnosti při výkonu veřejné funkce věnuje společnost stále více pozornosti. Hodnotící zpráva EU upozorňuje na nedostatečné kapacity věnované na vzdělávání a informování občanů o způsobech, jak aktivně snížit možnosti manipulace veřejnými prostředky. Zajistit, že občané budou dopředu upozorněni na budoucí záměry radnice či na jejich problematické stránky, jim teprve umožňuje veřejnou kontrolu přímo v místě. Ta je nezbytným faktorem snižování korupce ve veřejné správě a díky své decentralizaci a subsidiaritě jedním z hlavních protikorupčních nástrojů.

Ústavní soud uvedl (Nález č. 73/2004 Sb.), že tiskoviny, jejichž vydavateli jsou obce, jsou svou povahou blíže k veřejnoprávním médiím. Tyto sdělovací prostředky podléhají přísnějším pravidlům, než v případě vydavatelů, kteří jsou osobami soukromého práva. Ústavní soud rovněž zdůrazňuje důslednou aplikaci pravidla možnosti rovného přístupu. Jiný postup by byl v rozporu s pravidly volné soutěže politických stran dle čl. 5 Ústavy a čl. 22 Listiny. Dále podle ÚS není sporu o tom, že tiskoviny vydávané obcemi tím, že jsou v rukou veřejné moci, musí zachovávat korektnost. Je proto zcela žádoucí stanovit rámcová pravidla pro vydávání tištěných periodik a obdobných sdělovacích prostředků samosprávami na úrovni krajů, měst a obcí jako tiskovin veřejné služby, kterými se samosprávy mají řídit.

Zvláštní část:

K části první, čl I bodu 1:

Tiskový zákon vychází z minimální regulace obsahu, neboť vychází ze svobodné soutěže periodik, kterých může být prakticky neomezeně, neboť zde -na rozdíl od elektronických médií- neexistují technická omezení typu rozsahu elektromagnetického spektra.

Stávající znění zákona nepředvídá vydávání periodik územní samosprávou ani jinými orgány veřejné správy. Jde však v poslední době o jev velmi častý, bohužel spojený s řadou nekalých praktik, které omezují na lokální úrovni svobodnou soutěž politických sil. Ačkoli jde o periodika vydávaná z veřejných prostředků tj. zpravidla rozpočtu obce nebo kraje, dle výzkumu z roku 2006 (ODKAZ.....)a ostatně i dle prostého sledování těchto periodik v naprosté většině případů obsahují a prosazují pouze názory rady obce resp. politických sil v ní zasedajících a tvrdě zamezují přístupu stanovisek a příspěvků od opozičních zastupitelů či od místních relevantních skupin občanů.

Ačkoli je periodický tisk vydávaný územními samosprávami častější než periodický tisk vydávaný jinými orgány veřejné správy, byly tyto „ostatní orgány veřejné správy“ rovněž podřazeny režimu periodického tisku veřejné služby. Důvodem je nesporný trend „public-relations působení“ orgánů veřejné správy, kde je často hranice mezi zákonem stanovenou povinností informovat veřejnost a prosazováním konkrétního opatření či rozhodnutí velmi nejasná. Jde rovněž o informační působení financované z veřejných prostředků, které má stejná rizika prosazování stanovisek pouze jedné z částí veřejnosti (např. vládou financovaná kampaň k referendu u vstupu do EU, NATO, přijetí ústavní smlouvy o EU, kampaň ministerstva vnitra před summitem zasedání MMF a NATO, která překračovala hranice ...)

Povinnost orgánů veřejné správy informovat o své činnosti již je právně zajištěna a to zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů.

Z tohoto důvodu se zavádí definice periodického tisku veřejné služby a stanoví se nezbytné a pouze rámcové povinnosti jejich obsahu. Návrh úpravy přitom vychází z těchto principů:

1. minimální stanovení obsahových povinností tj. obecné stanovení zásad vyváženosti a objektivity
2. tato zvláštní úprava se vztahuje jen na periodický tisk veřejné služby
3. byla inspirována povinnostmi stanovenými elektronickým médiím a tzv. médiím veřejné služby.

Označení „periodický tisk veřejné služby“ vychází jednak pojmové tradice úpravy tzv. veřejnoprávních médií, kterým se daný typ periodik velmi blíží a jednak vystihuje jejich podstatu a odlišnost od běžného periodického tisku.

Jelikož pojem „periodický tisk“ je v zákoně již definován, charakterizuje se pojem „periodický tisk veřejné služby“ odkazem na tuto definici, k níž je přidána rozlišující charakteristika. S ohledem na trend vydávání tištěných periodik i dalšími orgány veřejné správy (se - zákonem předvídanou - výjimkou jejich bulletinů, věstníků a dalších ze zákona povinných informačních zpravodajů) jsou v definici zahrnuta i tato periodika. V části zákona stanovící povinnosti na úseku vydávání periodického tisku jsou pak uloženy zvláštní povinnosti pro periodický tisk veřejné služby (jeho označení jako periodický tisk veřejné služby při evidenci v § 7 odst. 2 písm. f) a obsahové povinnosti v § 16a).

K části první, čl I bodu 2:

S ohledem na odlišení periodického tisku veřejné služby co se týče povinností vydavatelů je velmi vhodné odlišovat tento typ periodik i v evidenci ministerstva kultury. Usnadní se tak dohled nad plněním jejich specifických povinností a snadno poskytne přehled o této aktivitě veřejné správy, která má bezesporu značný dopad a potenciál.

V neposlední řadě by měla tato povinnost motivovat samotnému splnění evidenční povinnosti, kterou řada obcí a městských částí (vydavatelů periodického tisku veřejné služby novou terminologií) naplní (ODKAZ...).

Na toto ustanovení navazuje přechodné ustanovení v čl. II, které ukládá vydavatelům periodického tisku veřejné služby lhůtu pro dodatečné splnění této povinnosti v případě již evidovaných

K části první, čl I bodu 3:

S ohledem na legální definici vydavatele v § 3 písm. b) tiskového zákona (vydavatel musí zároveň periodikum financovat a zároveň „být podepsán“ a to pro všechny tyto činnosti: obsah, vydání a veřejné šíření, což není u radničních novin vždy pravidlem), je povinnost uložena tvůrci obsahu. V praxi totiž dochází a zřejmě stále více bude docházet k tomu, že vydávání periodického tisku veřejné služby bude různým způsobem tzv. outsourcováno, např. externím dodavatelem je na náklady obce zajišťován obsah, financování včetně výnosů z inzerce přebírá externí subjekt apod.

Povinnost tvůrců obsahu periodického tisku veřejné služby byla inspirována povinností stanovenou obdobnému typu média – České tiskové kanceláři.

Poněkud více rozvedené požadavky na zákaz preference určitého názorového proudu a zajištění proporcionality reprezentace místních názorových proudů je stanovena přímo v novele komunální legislativy a vztahuje se tak i na jiné sdělovací prostředky než periodický tisk.

Není v zájmu věci detailně určovat jednotlivé povinnosti, dle vzoru právní úpravy ČTK a elektronických médií je stanovena povinnost pouze obecně. I ta je však vymahatelná a to v rámci dozorové a sankční části tiskového zákona.

Povinností objektivity se především zamezuje přeplnění obsahu tiskovin názory a stanovisky představitelů vedení obce či kraje, povinnost všestrannosti zaručuje vyčlenění prostoru i pro názory a stanoviska

K části první, čl I bodu 4:

K efektivnímu vymáhání povinností na úseku periodického tisku veřejné služby je třeba, aby právní úprava stanovila sankce za porušování shora uvedených povinností, stejně jako u jiných povinností daných tiskovým zákonem.

Výše sankce je zvolena s ohledem na závažnost dopadů jednostranného či zkresleného informování o záležitostech v působnosti orgánu veřejné správy i s ohledem na variabilitu rozpočtů různých tvůrců obsahu. Východiskem přitom byla únosnost případné pokuty pro rozpočet menší obce.

I porušení povinností na úseku periodického tisku veřejné služby podléhá zdvojnásobení horní hranice sankce při opakovaném porušení této povinnosti (§ 17 odst. 3 tiskového zákona).

K zajištění povinnosti doplnit k evidenci tisku označení, že jde o periodický tisk veřejné služby, není třeba ustanovení o sankcích upravovat, je pokryto § 17 odst. 1 písm. a) tiskového zákona.

K části první, čl I bodu 5 (VARIANTA):

S ohledem na to, že převažující periodického tisku veřejné služby je vydáván na úrovni obcí a krajů je vhodné v jejich případě svěřit dozor o jeden stupeň veřejné správy výše. Nebylo by systémové ani zřejmě efektivní, aby sankce ohledně periodika vydávaného krajem resp. některým z odborů krajského úřadu ukládal jiný odbor (zde živnostenský) téhož úřadu.

Tato změna s sebou ponese organizační a rozpočtové nároky – ministerstvo kultury musí být personálně i materiálně na tuto novou kompetenci vybaveno. Ukládání sankcí by bylo možné zajistit třemi odbornými pracovníky odboru evidence či včleněných do jiné organizační složky, administrativní zázemí by bylo zajištěno ze stávajících kapacit. Rozpočtové nároky této změny by obnášely náklady na plat těchto pracovníků podle příslušných předpisů, nezbytné materiální vybavení (výpočetní technika, event. licence právního informačního systému) a případné proškolení pracovníků.

K části první, čl I bodu 6 (VARIANTA):

Tato úprava navazuje na změnu v § 17 odst. 4, kdy je nutné přesměřovat i výnos z uložených pokut do rozpočtu orgánu, který zajišťuje dozor a ukládání sankcí (a nese na to náklady).

K části první, čl. II:

Lhůta ke splnění jednoduché evidenční povinnosti je stanovena půlroční; při přihlédnutí k průměrné periodicitě dnes vydávaného periodického tisku veřejné služby a k administrativní zátěži i pro nejmenší obce je tato lhůta zcela dostatečná.

K části druhé, čl. III:

Tato povinnost je inspirována povinností u tzv. elektronických médií, u kterých požadavek na objektivitu a vyváženost pramení jednak z jejich potenciálu vlivu na veřejnost a jednak z faktu, že jich může působit pouze omezený počet (rozsahu elektromagnetického spektra). Stejně faktory působí i u periodického tisku veřejné služby a je proto namístě stejnou povinnost stanovit i pro něj.

Ustanovení se vztahuje na všechny typy sdělovacích prostředků, které kraj využívá, příkladmo je uveden nejčastější z nich – periodický tisk veřejné služby. Pokud kraj provozuje i jiné sdělovací prostředky, vztahuje se úprava i na ně. Jde-li o krajský rozhlas či televizní vysílání, je povinnost stanovena již v zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání, avšak nejde o nadbytečnou úpravu – ustanovení dopadá i na webové stránky kraje či eventuální další sdělovací prostředky stávající či využívané v budoucnu.

K části třetí, čl. IV:

Tato povinnost je inspirována povinností u tzv. elektronických médií, u kterých požadavek na objektivitu a vyváženost pramení jednak z jejich potenciálu vlivu na veřejnost a jednak z faktu, že jich může působit pouze omezený počet (rozsahu elektromagnetického spektra). Stejně faktory působí i u periodického tisku veřejné služby a je proto namístě stejnou povinnost stanovit i pro něj.

Ustanovení se vztahuje na všechny typy sdělovacích prostředků, které hlavní město Praha či jeho městská část využívá, příkladmo je uveden nejčastější z nich – periodický tisk veřejné služby. Pokud hlavní město Praha či jeho městská část provozuje i jiné sdělovací prostředky, vztahuje se úprava i na ně. Jde-li o místní rozhlas či televizní vysílání, je povinnost stanovena již v zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání, avšak nejde o nadbytečnou úpravu – ustanovení dopadá i na webové stránky hlavního města Prahy či městské části či eventuální další sdělovací prostředky stávající či využívané v budoucnu.

K části čtvrté, čl. V:

Tato povinnost je inspirována povinností u tzv. elektronických médií, u kterých požadavek na objektivitu a vyváženost pramení jednak z jejich potenciálu vlivu na veřejnost a jednak z faktu, že jich může působit pouze omezený počet (rozsahu elektromagnetického spektra). Stejně faktory působí i u periodického tisku veřejné služby a je proto namístě stejnou povinnost stanovit i pro něj.

Ustanovení se vztahuje na všechny typy sdělovacích prostředků, které obec využívá, příkladmo je uveden nejčastější z nich – periodický tisk veřejné služby. Pokud obec provozuje i jiné sdělovací prostředky, vztahuje se úprava i na ně. Jde-li o obecní rozhlas či televizní vysílání, je povinnost stanovena již v zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání, avšak nejde o nadbytečnou úpravu – ustanovení dopadá i na webové stránky obce či eventuální další sdělovací prostředky stávající či využívané v budoucnu.

K části páté, čl. VI:

Legisvakace byla zvolena s ohledem na potřebu seznámení se s novými povinnostmi, na převažující periodicitu vydávání periodického tisku veřejné služby a s ohledem na to, že většina tvůrců obsahu periodického tisku veřejné služby tyto nově uložené povinnosti zatím neplní.

Na druhou stranu je možnost splnění povinností poměrně snadná tj. jde o naplňování standardních pravidel novinářské práce. Na toto téma je k dispozici řada doporučení a materiálů Syndikátu novinářů a nevládních organizací zabývajících se vyvážeností periodického tisku veřejné služby. Zohledněna je doba potřebná například k ustavení či přeořazení redakční rady v duchu těchto doporučení (reprezentativní zastoupení relevantních sil), coby základního institucionálního nástroje k zajištění vyváženého obsahu – lze zajistit na nejbližším či dalším zasedání zastupitelstva tj. do měsíce či dvou.

Texty zákonů v platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon) ve znění zákonů č. 302/2000 Sb. a č. 320/2002 Sb.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) periodickým tiskem noviny, časopisy a jiné tiskoviny vydávané pod stejným názvem, se stejným obsahovým zaměřením a v jednotné grafické úpravě nejméně dvakrát v kalendářním roce,
- b) vydavatelem fyzická osoba nebo právnická osoba, která vydává periodický tisk,
- c) vydáváním periodického tisku činnost vydavatele, při které na svůj účet a na svou odpovědnost zajišťuje jeho obsah, vydání a veřejné šíření,
- d) vydáním periodického tisku soubor stejných či pouze regionální částí (mutace) se lišících hmotných rozmnoženin (výtisků) periodického tisku,
- e) dnem vydání kalendářní den, kdy bylo zahájeno veřejné šíření vydání periodického tisku,
- f) veřejným šířením periodického tisku jeho zpřístupnění předem individuálně neurčenému okruhu osob nebo i osob takto určených, pokud překračují okruh členů rodiny vydavatele, který je fyzickou osobou, a s ním spjatého okruhu osobních přátel,

g) periodickým tiskem veřejné služby periodický tisk vydávaný, jednotkou územní samosprávy nebo orgánem veřejné správy nebo periodický tisk, na jehož tvorbu obsahu, vydání či veřejné šíření byly použity veřejné prostředky¹⁾.

**1) § 2 písm. g) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole)
ve znění pozdějších předpisů.**

§ 7

Evidence periodického tisku

(1) Evidenci periodického tisku vede Ministerstvo kultury (dále jen "ministerstvo").

(2) Právnická nebo fyzická osoba, která hodlá vydávat periodický tisk, je povinna doručit ministerstvu nejpozději 30 dnů před zahájením vydávání periodického tisku písemné oznámení, které musí obsahovat:

a) název periodického tisku,

b) jeho obsahové zaměření,

c) četnost (periodicitu) jeho vydávání,

d) údaje o jeho regionálních mutacích,

e) název, adresu sídla a identifikační číslo vydavatele, je-li vydavatel právnickou osobou, anebo jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo vydavatele, bylo-li přiděleno, jinak datum narození, je-li vydavatel fyzickou osobou, je-li vydavatel fyzickou osobou, která vydává periodický tisk na základě živnostenského oprávnění, také jeho obchodní jméno, identifikační číslo a adresu místa podnikání, liší-li se od bydliště

f) označení, že jde o periodický tisk veřejné služby, splňuje-li podmínky dle § 3 písm. g).

(3) Není-li oznámení údajů stanovených v odstavci 2 úplné, vyzve ministerstvo osobu, která je učinila, aby oznámení doplnila do 15 dnů ode dne doručení výzvy, a upozorní ji, že nebude-li tato lhůta dodržena, hledí se na oznámení, jako by nebylo učiněno.

(4) Ministerstvo zapíše periodický tisk do evidence periodického tisku a do 15 dnů ode dne doručení oznámení stanovených údajů sdělí osobě, která toto oznámení učinila, přidělené evidenční číslo periodického tisku.

(5) Jestliže vydávání zapsaného periodického tisku nezačalo do 1 roku od zápisu nebo bylo přerušeno na dobu delší než 1 rok, platí, že vydávání periodického tisku bylo ukončeno dnem uplynutí uvedené lhůty. Ministerstvo zapíše tuto skutečnost do evidence periodického tisku a vyrozumí o tom vydavatele do 15 dnů ode dne doručení oznámení podle odstavce 7 nebo ode dne, kdy se o takové skutečnosti dozví jinak.

(6) Hodlá-li vydavatel periodického tisku, jehož vydávání bylo ukončeno, obnovit jeho vydávání, je povinen to ministerstvu nejpozději 30 dnů před zahájením obnoveného vydávání periodického tisku písemně oznámit.

(7) Vydavatel je povinen ministerstvu písemně oznámit změnu evidovaných údajů, přerušení nebo ukončení vydávání evidovaného periodického tisku nejpozději do 5 dnů ode dne, kdy došlo ke změně evidovaných údajů anebo k přerušení či ukončení vydávání periodického tisku.

(8) Každý má právo nahlížet do evidence periodického tisku a pořizovat si z ní výpisy nebo opisy.

§ 16a

Zvláštní obsahové povinnosti periodického tisku veřejné služby

Tvůrci obsahu periodického tisku veřejné služby povinni poskytovat objektivní a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů.

§ 17

Pokuty

(1) Krajský úřad uloží pokutu až do výše 100 000 Kč vydavateli, který ve stanovené lhůtě nesplní povinnost

a) doručit ministerstvu oznámení s údaji potřebnými k evidenci periodického tisku podle § 7 odst. 2 nebo 3 a započne přes nesplnění této povinnosti s vydáváním periodického tisku, anebo oznámit ministerstvu změnu evidovaných údajů a přerušení nebo ukončení vydávání periodického tisku podle § 7 odst. 7,

b) dodat stanovený počet povinných výtisků určeným příjemcům podle § 9 odst. 1 nebo provést výměnu vadného povinného výtisku za bezvadný podle § 9 odst. 5.

(2) Krajský úřad uloží za porušení povinnosti stanovené v § 8 odst. 2 pokutu až do výše 200 000 Kč vydavateli, který umožní veřejné šíření periodického tisku bez povinných údajů anebo s neúplnými nebo nesprávnými povinnými údaji.

(3) Ministerstvo uloží tvůrci obsahu za porušení povinnosti v § 16a pokutu až do výše 200 000 Kč.

(4) Za opětovné porušení povinností stanovených v § 7 odst. 2 a 7, § 8 odst. 2 a § 9 odst. 1 a 5 uloží krajský úřad vydavateli pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazeb uvedených v odstavcích 1 a 2. Porušení povinnosti se považuje za opětovné, jestliže vydavatel poruší povinnost v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za předchozí porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(5) Pokuty ukládá, vybírá a vymáhá krajský úřad příslušný podle sídla vydavatele, jde-li o právnickou osobu, nebo podle bydliště vydavatele, popřípadě podle místa jeho podnikání, jde-li o fyzickou osobu. **V případě periodických tiskovin veřejného zájmu pokuty ukládá, vybírá a vymáhá ministerstvo**

(6) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se krajský úřad o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo, a jde-li o pokračující porušování téže povinnosti, nejpozději do 3 let od doby, kdy porušování povinnosti ještě trvalo.

(7) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům porušení právní povinnosti.

(8) Pokuty uložené podle tohoto zákona krajskými úřady jsou příjmem krajů. **Pokuty uložené podle tohoto zákona ministerstvem jsou příjmem státního rozpočtu.**

(9) Při ukládání pokut podle tohoto zákona se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 8)

(10) Při vybírání a vymáhání pokut uložených podle tohoto zákona se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 9)

(11) Zaplacením pokuty podle předchozích odstavců nezaniká právní povinnost, za jejíž porušení byla pokuta uložena.

8) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

9) Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon . 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) ve znění zákonů č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č. 313/2002 Sb., č. 311/2002 Sb., č. 59/2003 Sb., č. 22/2004 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 421/2004 Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb., č. 413/2005 Sb., č. 61/2006 Sb., č. 234/2006 Sb. a č. 245/2006 Sb.

§ 35a

(1) Obec může pro výkon samostatné působnosti zakládat a zřizovat právnické osoby a organizační složky obce, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Obce mohou zřizovat obecní policii. Zřízení a činnost obecní policie upravuje zvláštní zákon. 13a)

(3) Šířit informace pomocí obcí vydávaných, obcí financovaných nebo obcí podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivit a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v místním politickém a společenském životě.

13a) Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení) ve znění zákonů č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č. 231/2002 Sb., nález Ústavního soudu č. 404/2002 Sb., zákonů č. 229/2003 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 421/2004 Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb., č. 413/2005 Sb. a č. 234/2006 Sb.

§ 14

(1) Do samostatné působnosti kraje patří záležitosti, které jsou v zájmu kraje a občanů kraje, pokud nejde o přenesenou působnost kraje.

(2) Do samostatné působnosti kraje patří zejména záležitosti uvedené v § 11, 35, 36 a 59, s výjimkou vydávání nařízení kraje, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti svěřil zákon.

(3) Kraj může pro výkon samostatné působnosti zakládat a zřizovat právnické osoby a organizační složky kraje, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Při výkonu samostatné působnosti kraj spolupracuje s obcemi; nesmí přitom zasahovat do jejich samostatné působnosti. Proti takovému zásahu může obec podat žalobu podle zvláštního zákona.

(5) Kraje jsou povinny, pokud je to možné, předem projednat s obcemi opatření dotýkající se jejich působnosti.

(6) Šířit informace pomocí krajem vydávaných, krajem financovaných nebo krajem podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivitu a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě kraje.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze ve znění zákonů č. 145/2001 Sb., č. 273/2001 Sb., č. 320/2001 Sb., č. 450/2001 Sb., č. 311/2002 Sb., č. 312/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 22/2004 Sb., č. 216/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 387/2004 Sb., č. 421/2004 Sb., č. 499/2004 Sb., č. 501/2004 Sb., č. 626/2004 Sb. a č. 234/2006 Sb.:

§ 2

(1) Úkoly patřící do samosprávy hlavního města Prahy (dále jen "samostatná působnost hlavního města Prahy") plní hlavní město Praha v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem a v rozsahu odpovídajícím potřebám hlavního města Prahy. Úkoly patřící do samosprávy městských částí (dále jen "samostatná působnost městských částí") plní městské části v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem a Statutem hlavního města Prahy (dále jen "Statut") a v rozsahu odpovídajícím potřebám městských částí.

(2) Hlavní město Praha a městské části pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem vyjádřený v zákonech a jiných právních předpisech (dále jen "veřejný zájem").

(3) Svěřil-li zákon orgánům hlavního města Prahy výkon státní správy (dále jen "přenesená působnost hlavního města Prahy"), je území hlavního města Prahy správním obvodem.

(4) Hlavní město Praha zajišťuje výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.
1a)

(4) Šířit informace pomocí hlavním městem Prahou či městskou částí vydávaných, financovaných či podporovaných sdělovacích prostředků (například pomocí periodického tisku veřejné služby) je přípustné jen při účinném zajištění zásad objektivit a vyváženosti, zejména toho, aby nebyla v celku šířeného obsahu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin místní veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v místním politickém a společenském životě.

1a) Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).